

Two of the great masters of CDC, Fratnik and Petitjean, discuss the merits of their flies, midstream. *Didier Martinet.*

Fratnikova puhovka - the F Fly

The F Fly was one of the most effective flies devised in the 1980s and was responsible for many fishermen discovering CDC. In 1977, Fratnik bought a copy of Rindlisbacher's book *Der praktische Fliegenfischer*, from which his interest in CDC was aroused. On his first business trip to Switzerland, Fratnik visited Rindlisbacher's shop and bought some 'Entenbürzelfliegen', in different colours. They were expensive, but they turned out to be extremely good fish catchers. However, after a couple of takes they were beaten up and rendered useless. Fratnik decided to address this problem of vulnerability and, after some experimentation, came up with his own Fratnik Fly. The new fly had all the characteristics he was after. It was easy to tie; it was durable and lasted well; it was visible and easy to see and - last but not least - it proved extremely effective.

The new pattern exceeded his wildest expectations and proved effective on even the most selective trout and grayling. In June 1980, Fratnik gave some F Flies to his

friend, Dr. Bozidar Voljc, and it was he who first published an article on the 'Fratnikova puhovka' in 1983 in the Slovenian magazine *Ribic* (The Fisherman). One year later, Fratnik himself published an extensive article on the F Fly in the German magazine *Der Fliegenfischer*.

Since then, the F Fly has gained widespread acclaim. The pattern is amazingly simple. It is just a hook with a few CDC feathers bound to it with tying thread and cut down to size. The body is tied with fine waxed thread in different colours: light grey, yellow, olive or black. Some versions may have a feather fibre or dubbed body. The main reason for the fly's huge popularity is its astonishing attractiveness to fish. The slender body and blurred wing silhouette; the misty grey colour and the way it sits low in the surface film seem to be very insect-like. The F Fly can be used to imitate successfully a whole range of insects, from small emerging and still-born mayflies, to midges and micro caddis.

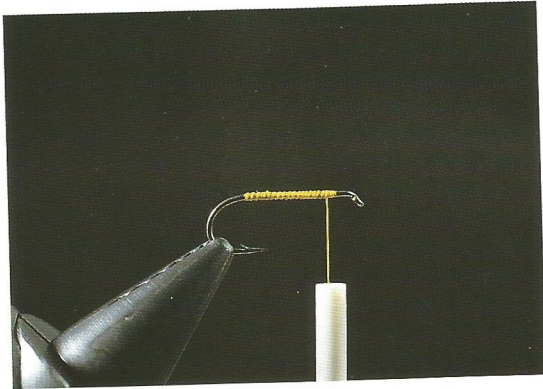
Now, hundreds of variations of the F Fly have been tied, with various bodies, ribbings, colours and hook types. None seems to have added any extra advantage over the original pattern. Fratnik sometimes ties yellow and orange F Flies, which are more visible and may provide better representations of yellowish stone flies, for example.

F FLY

Hook:	Mustad 94840, size 12—20
Thread:	8/0
Body:	Tying thread
Wing:	One CDC feather for hook size 18–20; two CDC feathers for sizes 14–16; three CDC feathers for size 12

1. As I sat down at the tying vice to construct this F Fly, a lacewing flew in through the window and settled on the hook. Perhaps it too was curious about the Fratnik's fly. In time it departed, and I was able to proceed with the tying (see next page)

2. Take the tying thread down the shank. Fratnik doesn't clip off the loose end, but leaves it long and uses it as a 'ramp' in order to tie a really close-wound thread body. Take the thread back to the eye.

3. Take two or three CDC feathers, depending on quality and hook size. Match them together. Smooth the fibres with thumb and forefinger of the left hand.

4. At this stage, Fratnik clips off waste ends then ties the feathers in on top of the hook, just behind the hook eye. I prefer to tie the feathers in on top of the shank with about five turns of thread, then cut off the waste ends. Push the feather butts away from the hook eye with your thumb nail, and bind them down firmly. Take two turns of thread behind the base of and underneath the feathers to erect them slightly. Make a neat head and whip finish.

5. Trim the CDC feathers to size

Split winged duns (MP 10, 11, 13, 14, 16, 19, 21 and 22)

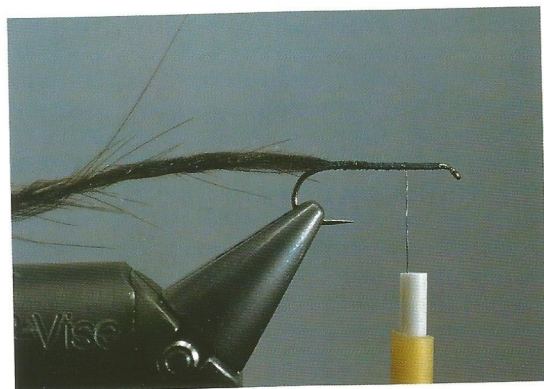
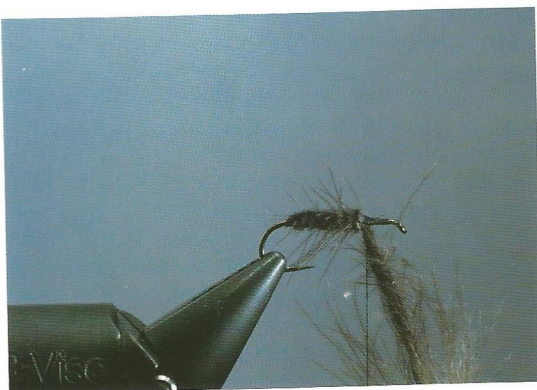
There has been some discussion about the imitative correctness of Marc's split wing duns. Many people believe that an ephememerid fly either has its wings upright and closed together (dun stage), or spread out on the water (spent stage). Few realise that, immediately after emergence from the nymph, ephemerids hold their wings slightly apart in order for them to dry and harden off properly. It is at this vulnerable stage that the insects are particularly attractive to the fish. MP's split wing duns were designed to imitate this stage.

Caddis (MP 52 and 53)

MP's Series 1 also contains some caddis (sedge) patterns. MP 52 matches the many dark caddis species, such as occur frequently in Scandinavia. These are very effective for evening and night fishing. MP 53 imitates the lighter species, such as the Brown Sedge and Caperer.

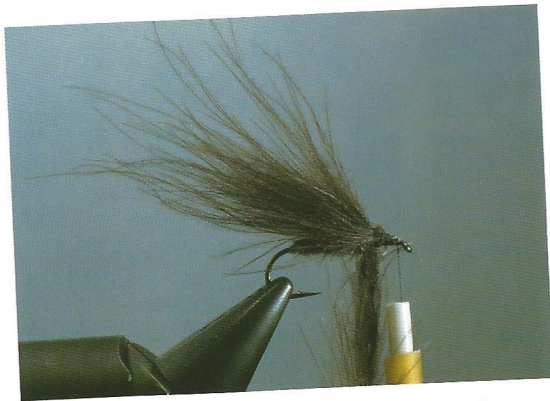
MP 52 (CADDIS)

Hook:	TMC 5230, size 12-16
Thread:	Black 8/0
Body:	Long CDC feather (MP 6)
Wing:	CDC fibres (MP 6)

1. Run the tying thread down the hook shank to the start of the bend. Prepare the CDC feather to be used for the body by twisting it in one direction. Tie in the twisted feather by the tip, at the start of the hook bend and run the thread back up the shank to a point one quarter of the shank length behind the eye.

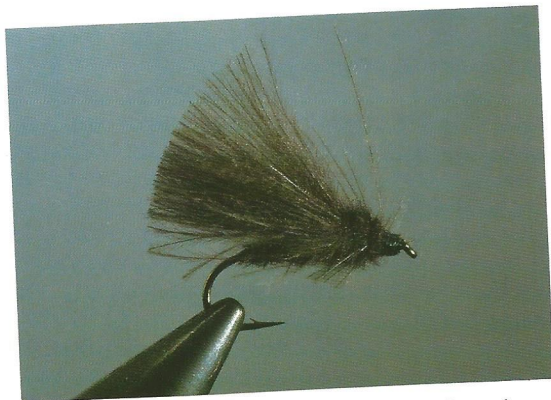
2. Wind the CDC feather three quarters of the way up the hook shank, towards the eye. Maintain the twist in the feather, after each turn. Tie down the feather at this point, with firm turns of thread. Do NOT cut away the remaining butt end of the CDC feather, which is still required.

3. Pick a bunch of fibres from a CDC feather and tie them in for the wing. Run the thread up to just behind the hook eye.

4. Now, take about two more turns of the CDC body feather, in front of the wing. Tie in at the head with at least four firm turns of thread. Snip away the waste end of the feather.

5. Wind a head, whip finish and trim the wing to desired length.

Petit Merdes (MP 63, 64, 65 and 66)

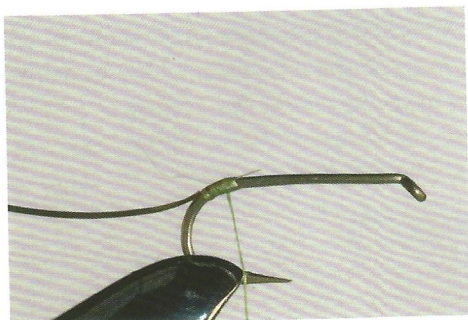
These MPs are tied like the caddis flies, but they are smaller and can be considered as general patterns. They are tied in different colours to represent all of those little beasts that are so hard to identify on occasions: e.g. micro caddis, smuts, black gnats, etc.

Special Patterns (MP 71 and 72)

MP 71 imitates an ant, hawthorn fly, or even a black beetle. MP 72 has a yellow body with black rings and can be used to suggest wasps, bees, hover flies, etc.

Bindpatroon Grey flag

Haak 12 (Totale lengte van de vlieg is 14 mm).
Binddraad olijfgroen 0/8

Tag: vier wikkelingen smal plat goudtinsel, begonnen in de haakbocht, dicht op elkaar. Je kunt ook een eibal maken met grannom groene dubbing die je in de hackle voor het lijfje wat laat doorlopen.
Lijfje: Bind een grijze hackle in, direct na de haakbocht.

Palmer deze naar voren met de wikkelingen strak tegen elkaar. Houdt aan het oog van de haak 3- 4mm over.
Whipfinish met enkele wikkelingen. Knip de hackle rondom kort zodat er een drie mm dik lijfje ontstaat.

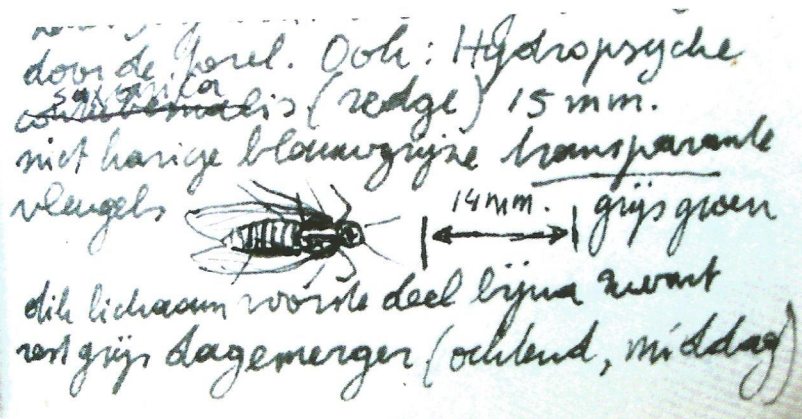

Leg twee eendekontveertjes plat op elkaar met de holle kant naar beneden.
Zet ze vast, plat op de haak met twee wikkelingen.
Trek ze dan met het dikke eind van de veerschacht wat verder onder de wikkelingen.
Zo krijgen de veertjes meer massa en waaieren minder ver uit.
Hackle: Blue dun, zet deze tegen de vleugel vast met de schacht richting haak oog.
De bolle kant van de veer naar je toe.
Vorm een hackle met vijf wikkelingen. Hecht af.

Knip uit de onderkant van de hackle een V. Knip de vleugels recht af en knip er dan een V uit. De totale lengte van de vlieg moet nu 15 mm zijn. Knip de vleugels recht af en knip er dan een V uit. De totale lengte van de vlieg moet nu 14 mm zijn. Iets langer mag ook, zeker als er grote silversedges uitkomen. Dan mag de vleugel 20 mm zijn. Maar meestal verschijnt het laatste insect sporadisch, in kleine aantallen, en zijn de echte grey flags er dan ook.

Toelichting bij het patroon

Aantekening uit 1993.

Ik nam in 1993 een insect mee naar huis als bindvoorbeeld.

Het probleem was het dikke lijfje.

Dubbing zuigt teveel water op, waardoor de vlieg na verloop van tijd gaat zinken.

Ik besloot terug te vallen op een oude truc, geleerd van Giel Vertommen, van wie ik mijn eerste bindlessen kreeg

en maakte het lijfje van een hackleveer, waarvan ik de fibers op de gewenste dikte kort afknipte.

Zo kreeg ik een 3mm dik lijfje, dat goed drijft en weinig water opneemt. Bovenop de haakbocht, achter de windingen van de veer legde ik eerst enkele wikkelingen plat smal goudtinsel als tag.

Wanneer ik sedges zag rondvliegen, hadden die vaak een glinsterend achtereind; zo is dit idee ontstaan.

Het aantrekken van de veertjes eendekont onder de eerste wikkelingen is belangrijk. De veertjes krijgen veel meer massa waardoor de vlieg veel beter drijft. Hoor wel eens vissers zeggen dat ze de vlieg na een vangst moeten vervangen omdat de eendekont nat werd. Daar heb ik zelden last van. Ik vet de veertjes in met eendekontvet of olie. (spaarzaam!) en zorg dat de veertjes genoeg massa hebben. Ze liggen ook plat op het lijfje.

De reden voor het gebruik van de cul de canardvleugel is, dat ik ooit sedges zag uitkomen in het jampotje waarin ik levende sedgelarven vervoerde. Ik verbaasde me over de ijle transparantie van de vleugels. Ik begon dit patroon te gebruiken om er overdag, op de Dessoubre onder de struiken mee te vissen. In dit glasheldere, ondiepe, bijna stilstaande water moest ik op mijn knieën in het water zitten om de vis onder de takken te bereiken. De wantrou- wige forellen gleden tergend langzaam onder de vlieg. Maar namen hem vervolgens.

Je kunt dit Grey flag patroon beschouwen als een emerger, of als een net uitgekomen sedge waarvan de vleugels nog niet uitgehard zijn.
Een variant die lijkt op een ei-leggende sedge bind ik op een kromme sedgehaak. In plaats van een gouden tag leg ik enkele wikkelingen fluogroene koperdraad. De haakbocht zinkt nu door het oppervlak. Verder is het patroon gelijk aan het eerder beschrevene. Zie je Grey flags eitjes leggen dan wil dit patroon wel eens beter vangen dan dat met een gouden tag.

Een alternatief lijfje kan gebonden worden van donkergrijze seal's fur.
Het lijfje moet dan wel dik zijn en in model geknipt. Ik ben er niet al te enthousiast over. We deden ooit een proef met een vlieg met een gedubt lijf en een met een lijf gemaakt van een kortgeknipte hackle. We duwden beide vliegen onder water in een glas en hielden ze daar enkele seconden.
De gedubte vlieg bleef onder water, die met de kortgeknipte hackle plopte weer boven. Sealsfur neemt teveel water op...

Fluo flag

Paraleptophlebia cinca, *Leptophlebia vespertina*, *Leptophlebia marginata*
Purple dun, Claret dun, Sepia dun.

Leptophlebia vespertina

Deze vliegjes met de imposante namen kunnen met name voor Noorwegengangers interessant zijn.
Een enkele keer zie ik er in de Ardennen en in Frankrijk. Ze hebben snelstromend zuurstofrijk water nodig.
Het zijn donkere insecten die wat op een Iron blue dun lijken.
Ze zijn groter, met een lichaamslengte van 8 tot 12 mm. Een kenmerkend verschil met de iron blue zijn de drie staartsprietten. De Iron blue heeft er maar twee. Ze hebben snelstromend zuurstofrijk water nodig.
De vliegen komen vanaf april tot september uit, vooral op wat zuurder, veenachtig water.
Als algemene imitatie is een Blue, of een Red quill op een haak 14 goed.
Voor het bindpatroon: zie Iron blue imitaties op pagina 95.